

Sygn. akt III C 1288/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Irma Lorenc
Protokolant:	sekr. sądowy Anna Gnidzińska

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) Spółki akcyjnej w W.

przeciwko P. W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego P. W. na rzecz powoda Towarzystwa (...) Spółki akcyjnej w W. kwotę 3.306 zł (trzy tysiące trzysta sześć złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 marca 2014 r.;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 457,50 zł (czteryście pięćdziesiąt siedem złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

IV. nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 217,84 zł (dwieście siedemnaście złotych osiemdziesiąt cztery grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

V. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 179,82 zł (sto siedemdziesiąt dziewięć złotych osiemdziesiąt dwa grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt III C 1288/14

UZASADNIENIE

w postępowaniu zwykłym

W dniu 24 marca 2014 r. powód Towarzystwo (...) Spółka akcyjna w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. W. kwoty 7.310 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 20 marca 2014 r. i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 30 marca 2011 r. pozwany kierując pojazdem V. (...) uderzył w motocykl S. kierowany przez R. S. (1). W wyniku kolizji uszkodzeniu uległ motocykl i ubiór motocyklowy. Pozwany został uznany za winnego spowodowania tego zdarzenia, przy czym nie posiadał on uprawnień do prowadzenia V. (...). Powód w dacie zdarzenia związany był z pozwanym umową ubezpieczenia OC. Ponieważ koszt naprawy uszkodzeń motocykla przekroczył jego wartość rynkową na dzień powstania szkody, powód zakwalifikował tę szkodę jako całkowitą i wypłacił R. S. (1) kwotę 4.750 zł stanowiącą różnicę pomiędzy wartością motocykla w stanie nieuszkodzonym, tj. 5.700 zł a wartością pozostałości po szkodzie, tj. 950 zł. Ponadto powód wypłacił mu 2.560 zł tytułem odszkodowania za uszkodzony ubiór motocyklowy. Na podstawie art. 43 pkt 3 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych powód dochodzi od pozwanego, który kierował samochodem V. (...) nie posiadając do tego uprawnień, zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC odszkodowania wraz z odsetkami ustawowymi od dnia następnego po upływie terminu wskazanego w wezwaniu do zapłaty.

Pozwany w sprzeciwie od wydanego w niniejszej sprawie nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na swą rzecz od powoda kosztów postępowania. Pozwany zakwestionował swą odpowiedzialność ze względu na to, że z żadnego dokumentu nie wynika, by R. S. (1) był właścicielem uszkodzonego motocykla, a ponadto kwestionował wysokość odszkodowania przyznanego przez powoda, w tym wartość motocykla przed i po szkodzie oraz wartość ubioru motocyklowego. Pozwany wskazał, że powód winien uwzględnić czy pojazd został przez poszkodowanego naprawiony, czy też zbyty i za jaką kwotę, a nie opierać się na kosztach hipotetycznych.

W toku postępowania strony nie modyfikowały swych stanowisk procesowych co do zasady.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 marca 2011 r. pozwany P. W., kierując bez wymaganych uprawnień samochodem marki V. (...) spowodował kolizję z motocyklem marki S. należącym do A. S. i R. S. (1). W wyniku zdarzenia doszło do uszkodzenia motocykla i ubioru motocyklowego R. S. (1), tj. kurtki, spodni, butów, kasku i rękawic.

Dowody:

- notatka urzędowa k. 8-9
- karta zdarzenia drogowego k. 10
- protokół oględzin pojazdu k. 11
- dowód rejestracyjny k. 55
- umowa sprzedaży z dnia 6.10.2009 r. k. 99

Pozwany był w dacie zdarzenia związany z powodem Towarzystwem (...) Spółką akcyjną w W. umową obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Okoliczności niesporne, a nadto dowody:

- polisa k. 12
- umowa sprzedaży k. 13

R. S. (1) zgłosił powodowi szkodę w dniu 4 kwietnia 2011 r. W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego powód w wykonaniu decyzji z dnia 18 kwietnia 2011 r. wypłacił R. S. (1) następujące kwoty : 4.750 zł tytułem odszkodowania za szkodę całkowitą w motocyklu, 504 zł tytułem odszkodowania za kask, 232 zł za buty, 192 zł za

spodnie, 640 zł za kurtkę i 104 zł za rękawice. W efekcie decyzji z dnia 17 maja 2011 r. powód dopłacił R. S. (1) kwotę 248 zł tytułem odszkodowania za spodnie i 640 zł za kurtkę.

Dowody:

- zgłoszenie szkody k. 6-7
- decyzja z dnia 18.04.2011 r. k. 14-15
- potwierdzenie przelewu k. 16
- decyzja z dnia 17.05.2011 r. k. 17-18
- potwierdzenie przelewu k. 19
- kalkulacja naprawy k. 20-22
- wycena k. 23-24

R. S. (1) zakupił kask w dniu 9 czerwca 2009 r. za kwotę 840 zł. Jego wartość przed szkodą wynosiła 504 zł. Z kolei buty nabył on w dniu 8 maja 2009 r. za 580 zł, ich wartość przed szkodą stanowiła kwotę 232 zł. Kurtkę R. S. (1) zakupił w dniu 16 kwietnia 2010 r. za 1.600 zł, a jej wartość przed szkodą wynosiła 1.360 zł. Natomiast spodnie zostały przez niego nabyte w dniu 28 marca 2011 r. za 480 zł.

Dowody:

- paragon z dnia 9.06.2009 r. k. 25
- paragon z dnia 8.05.2009 r. k. 26
- paragony z dnia 16.04.2010 r. i 28.03.2011 r. k. 27
- zeznania świadka R. D. – S. k. 93-94
- opinia biegłego sądowego J. J. k. 164-166

Pismem z dnia 13 marca 2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 7.310 zł wypłaconej R. S. (1) tytułem odszkodowania w terminie 3 dni od doręczenia pisma, najpóźniej 19 marca 2011 r.

Dowody:

- wezwanie do zapłaty k. 28
- potwierdzenie nadania k. 29-30

R. S. (1) i A. S. sprzedali motocykl w stanie uszkodzonym w dniu 28 kwietnia 2011 r. za kwotę 4.000 zł.

Szacunkowa wartość motocykla przed szkodą stanowiła kwotę 5.700 zł, a wartość pozostałości – 700 zł.

Dowody:

- umowa sprzedaży z dnia 28.04.2011 r. k. 100-101
- zeznania świadka R. D. – S. k. 93-94
- opinia biegłego sądowego R. S. k. 123-130

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się częściowo uzasadnione.

Podstawę żądania powoda stanowił przepis art. 43 pkt 3 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym zakładowi ubezpieczeń przysługuje prawo dochodzenia od kierującego pojazdem mechanicznym zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odszkodowania, jeżeli kierujący nie posiadał wymaganych uprawnień do kierowania pojazdem mechanicznym, z wyjątkiem przypadków, gdy chodziło o ratowanie życia ludzkiego lub mienia albo o pościg za osobą podjęty bezpośrednio po popełnieniu przez nią przestępstwa.

Bezsporne w niniejszej sprawie było, iż powód wypłacił R. S. (1) odszkodowanie w łącznej wysokości 7.310 zł z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkodę spowodowaną przez pozwanego w dniu 30 marca 2011 r., przy czym nie rodziło również sporu i to, że pozwany spowodował tą szkodę prowadząc pojazd mechaniczny nie posiadając do tego wymaganych uprawnień. Sporna pozostawała natomiast wysokość kwoty, której zwrotu powód miał prawo domagać się od pozwanego, który nadto kwestionował to, by R. S. (1) był właścicielem uszkodzonego motocykla.

Odnosząc się do zarzutu niewykazania, by R. S. (1) był właścicielem motocykla, wskazać należy, iż z treści umowy sprzedaży z dnia 6 października 2009 r., jak i dowodu rejestracyjnego tego pojazdu wynika, iż w istocie stanowił on przedmiot współwłasności R. S. (1) i A. K.. Zgodnie ze zgłoszeniem szkody, jak i umową sprzedaży z dnia 28 kwietnia 2011 r. współwłaścicielka motocykla w dacie szkody nosiła już nazwiska (...). W świetle zasad doświadczenia życiowego należało przyjąć, że motocykl ten został nabyty przez te osoby przed zawarciem małżeństwa, a zatem stanowił on przedmiot ich współwłasności w częściach równych - skoro z dokumentów tych nie wynika, by współwłaściciele posiadali w nim nierówne udziały, a nie przedmiot wspólności ustawowej małżeńskiej. W tej sytuacji R. S. (1) przysługiwało od powoda odszkodowanie z tytułu uszkodzenia motocykla w części adekwatnej do jego udziału w tym składniku jego majątku, a zatem w połowie. Ponieważ brak jest dowodów na to, by A. S. scedowała na swego małżonka przysługującą jej wobec powoda połowę wierzytelności z tytułu przedmiotowego odszkodowania, brak było podstaw do wypłaty go przez powoda R. S. (1) w całości, a jedynie w 1/2 części.

Ubiór motocyklowy, co było niekwestionowane przez pozwanego, stanowił natomiast własność R. S. (1), toteż miał on prawo do odszkodowania z tytułu zaistniałej w nim szkody w całości.

Weryfikując wysokość szkody zaistniałej w motocyklu Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego sądowego R. S. (3), której wiarygodność nie budziła jego zastrzeżeń, jak i nie była przez żadną ze stron kwestionowana. W świetle tej opinii w przedmiotowym pojeździe doszło do powstania szkody całkowitej, a zatem należne z tego tytułu odszkodowanie winno stanowić różnicę pomiędzy wartością motocykla przed szkodę i wartością pozostałości po szkodzie. Biegły pierwszą z tych wartości określił na kwotę 5.700 zł, a drugą na 700 zł, przy czym były to wartości szacunkowe. Jak zeznał R. S. (1) przesłuchany w charakterze świadka sprzedał on motocykl w stanie uszkodzonym za kwotę 1.000 zł – 1.500 zł, jak wynika jednak z umowy sprzedaży motocykla z dnia 28 kwietnia 2011 r. motocykl ten został sprzedany za kwotę 4.000 zł, a zatem rzeczywista szkoda, która powstała w tym składniku majątkowym równa była kwocie 1.700 zł, a nie wypłaconej przez powoda kwocie 4.750 zł. Przyjmując zatem należało, że R. S. (1) z tytułu odszkodowania za szkodę w motocyklu przysługiwała połowa tej kwoty, tj. 850 zł.

W celu zweryfikowania wartości elementów ubioru motocyklowego Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego sądowego J. J., której również żadna ze stron nie podważała, a i Sąd nie znalazł podstaw by ją kwestionować. W świetle tej opinii nie sposób ustalić wartości uszkodzonych rękawic, albowiem brak było dowodu ich zakupu, obrazującego ich pierwotną wartość, a tym samym brak jest podstaw do przyjęcia, że powód zasadnie wypłacił z tego tytułu odszkodowanie w kwocie 104 zł. Z kolei przy uwzględnieniu ceny oraz daty zakupu i stopnia zużycia, opierając się o opinię biegłego uznać należało, że wartość kasku wynosiła 504 zł, butów 232 zł, kurtki 1.360 zł, a spodni 480 zł.

Powód wypłacił R. S. (1) 504 zł tytułem odszkodowania za kask, 232 zł za buty, 192 zł, a następnie dodatkowo 248 zł za spodnie (łącznie 440 zł), 640 zł i następnie dodatkowo 640 zł za kurtkę (łącznie 1.280 zł), co wynika wprost z kalkulacji stanowiących integralną część decyzji powoda ws. wysokości odszkodowania. Skoro kwoty odszkodowań za te elementy ubioru mieszczą się w kwotach ustalonych przez biegłego, łącznie powód był uprawniony do dochodzenia od pozwanego z tego tytułu kwoty 2.456 zł (504 zł+232 zł+440 zł+1.280 zł).

W tych okolicznościach Sąd uznał, iż odszkodowanie należne R. S. (1) z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkodę spowodowaną przez pozwanego w dniu 30 marca 2011 r., wyniosło łącznie 3.306 zł i zwrotu tej właśnie kwoty powód miał prawo domagać się od pozwanego.

Powód wezwał pozwanego do zwrotu wypłaconego odszkodowania pismem z dnia 13 marca 2014 r., zakreślając mu termin do 19 marca 2014 r. na zaspokojenie roszczenia. Od dnia następnego zatem, zgodnie z art. 476 k.c., pozwany znajduje się w opóźnieniu w zapłacie kwoty 3.306 zł i od tego dnia powód był uprawniony żądać zapłaty obok należności głównej, również odsetek ustawowych za opóźnienie, stosownie do art. 481 § 1 i 2 k.c.

Z tych względów w punkcie I wyroku zasądzono od pozwanego na rzecz powoda 3.306 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 marca 2014 r. W pozostałym zaś zakresie, w punkcie II wyroku, powództwo oddalono.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania zawarte w punkcie III wyroku znalazło podstawę w art. 100 k.p.c. Powód wygrał proces w 45,22 % dochodzonego roszczenia, a pozwany – w 54,78 %. Przy uwzględnieniu, iż na koszty postępowania poniesione przez powoda złożyły się: opłata od pozwu – 366 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego – 17 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda – 1.200 zł, opłaty kancelaryjne – 3 zł oraz zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłych – 600 zł i 300 zł, a na koszty poniesione przez pozwanego : opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego – 17 zł i wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego – 1.200 zł, przy uwzględnieniu zakresu, w którym każda ze stron wygrała proces, należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 457,50 zł (2.486 złx45,22% - 1.217x54,78%).

Zważywszy, że wpłacone przez powoda zaliczki nie pokryły w całości kosztów wynagrodzeń biegłych, z sum budżetowych wydatkowano tymczasowo na ten cel łącznie 397,66 zł. W tej sytuacji w punkcie IV i V wyroku, nakazano pobrać, stosownie do zakresu, w jakim każda ze stron przegrała proces, od powoda 217,84 zł, a od pozwanego kwotę 179,82 zł, na rzecz Skarbu Państwa stosując odpowiednio przepis art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz.1398 z późn. zm.) .